

عنوان مقاله:

بررسی عوامل موثر بر نشاط کارکنان آموزش و پرورش (یک مطالعه پدیدارشناسانه)

محل انتشار:

نوزدهمین کنفرانس ملی روانشناسی، علوم اجتماعی و تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

هیبه ضیائی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین الملل، قشم، ایران

صدیقه عباسی - کارشناسی ارشد تربیت بدنی (مدیریت ورزشی-مدیریت رویدادهای ورزشی)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان، فارس، ایران.

فاطمه میرسلیمانی - کارشناسی آموزش ابتدائی، دانشگاه فرهنگیان واحد اقلید، فارس، ایران.

لیلا میرسلیمانی - کارشناسی علوم قرآن و حدیث (الهیات و معارف اسلامی)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اقلید، فارس، ایران.

صغری میراحمدی - کارشناسی آموزش و پرورش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز، فارس، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر فهم تجارب زیسته کارکنان آموزش و پرورش از عوامل موثر بر نشاط در کارکنان آموزش و پرورش بود. این پژوهش کیفی با استفاده از روش پدیدارشناسی اجرا شد. روش گردآوری اطلاعات استفاده از مصاحبه های نیمه ساختارمند بود. بدین منظور با استفاده از روش ملاک محور و زنجیره ای داده ها با مصاحبه از ۱۴ نفر از کارکنان آموزش و پرورش که تجارب زیسته ارزشمندی در ارتباط با موضوع پژوهش داشتند، جمع آوری و به روش تحلیل مضمون مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. جهت تامین اعتبار تحقیق، معیارهای لینکن و گابا مورد استفاده قرار گرفت. تحلیل حاصل از مصاحبه ها حاکی از ۳ مضمون فراگیر (مسائل اقتصادی و بودجه ای، مسائل آموزشی، مسائل ساختاری و سازمانی) و ۹ مضمون سازماندهنده و ۲۶ مضمون پایه بود. نتایج پژوهش حاکی از آن بود که آیتم های تاثیرگذار در نشاط نیروی انسانی عبارتند از: تشویق مالی، حمایت مالی، افزایش سطح معیشت کارکنان، در اختیار قرار دادن تجهیزات کارآمد به کارکنان، پیشبینی فنی از کارکنان، به روز سازی کارکنان، تخصیص بودجه به مسائل مرتبط با مسائل روانی و معنوی کارکنان، ارائه ردیف بودجه اختصاصی به مسائل مرتبط با افزایش روحیه و بهره وری در کارکنان، هزینه های نامرتب، عدم حسابرسی صحیح، دانش اندک سیاست گذاران در ارتباط با نشاط در کارکنان، دانش اندک مدیران درباره نشاط کارکنان، دانش اندک کارکنان درباره نشاط خود، آموزش های نامتناسب با روحیه کارکنان، عدم توجه به نیازها و علائق کارکنان، ارتباطات دستوری، تعاملات یکجانبه و نادیده گرفتن تعاملات چندجانبه، قوانین فاقد بعد انگیزشی، برنامه ریزی بخشی نگر و تک بعدی، برنامه ریزی غیرعلمی، برنامه ریزی های فاقد توجه به روحیه کارکنان، قوانین اداری سخت و متعصبانه، پیچیدگی ساختارهای ارتباطی.

کلمات کلیدی:

نشاط، نیروی انسانی، تجارب زیسته کارکنان، آموزش و پرورش.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1677467>

